

Audiocafé som si zapísala po absolvovaní Audio žurnalistiky a po odporúčaníach od spolužiakov. Tento rok sa konalo vo ôsmich posluchových a debatných večeroch v bare divadla Husa na provázku. Nakoľko som počula len o on-line verzii tohto predmetu, veľmi som sa čudovala že neprebíha na fakulte, ale v krčme. Milo ma to prekvapilo. Páčila sa mi táto neformálnosť stretnutí. Vidieť naživo uvoľnených a usmiatych spolužiakov s drinkom v ruke po roku on-line výučby bolo pre mňa príjemnou zmenou. Napriek tomu, že som bola v miestnosti preplnenou študentmi, pri počúvaní dokumentov som sa zrazu akoby ocitla sama so svojimi myšlienkami. Len ja a nahrávka ozývajúca sa z reproduktorov. Vždy som si našla nejaké miesto, kde som "pozerala do blba" alebo som si dokonca aj zavrela oči, keď som chcela byť ničím nerušená.

Spojujúcou témou pre tento semester bolo svetlo a tma, čiže kontrasty. Ako prvé by som chcela oceniť pestrosť výberu nahrávok zvolenú študentským dramaturgickým tímom. Dokumenty boli rozličné témou aj formou spracovania. Koncept svetla a tmy poňali veľmi vynaliezavo. Prekvapil ma ich výber dokumentov. Autori sa v nich púšťali do ťažkých tém, pričom mnohé z nich sú stále v spoločnosti tabuizované. Drogy, homosexualita, pohlavné choroby, sexbiznis, parkinson, migrácia, alkoholizmus sú náročnými témami, do ktorých sa väčšina nerada púšťa. Veľmi oceňujem, že sa ich dokumentaristi rozhodli spracovať a my sme tak mohli nazrieť do osudov ľudí, ktorí sa ocitli na hrane. Popri a po ich vypočutí som mala rôzne pocity. Od ľútosti cez smútok až po hnev. Hlboko ma niektoré témy zasiahli a zostanú mi na pamäti ešte dlhú dobu.

Jedinečnou príležitosťou boli následné debaty so samotnými autormi a dramaturgmi, ktoré boli veľmi zaujímavé a prínosné. Mali sme tak možnosť dozvedieť sa o ich zámeroch, myšlienkach, skúsenostiach, názoroch, zážitkoch, pocitoch pri tvorbe a o rôznych formách spracovania dokumentov. Príde mi však, že sme oveľa viac diskutovali o témach ako o tvorivých postupoch a spracovaní nahrávok. Vzhľadom k tomu, oceňujem zapojenie Martiny Pouchlej, ktorá sa prevažne pýtala na tvorbu diela a my sme tak mali možnosť zistiť viac o tvorbe audiodokumentov od skúsených autorov. V miestnosti vždy panovala príjemná atmosféra. Tvorcovia boli vtipní, úprimní, priamočiari a otvorení všetkým otázkam.

Ťažko sa mi vyberá najlepší audiodokument a s ním spojená debata, pretože každý večer bol unikátny a naučil ma niečo iné. Vo všeobecnosti môžem prehlásiť, že tieto posluchové a debatné večeri boli pre mňa prínosné. Na audiodokumenty už nahliadam inak ako na začiatku semestra. Lepšie rozumiem ako absencia obrazu môže byť prospešná a ako veľa toho vieme zvukom vyjadriť. Začala som vnímať maličkosti a aj napríklad ruchy či prácu s tichom, ktorým som v minulosti nevenovala dostatok pozornosti a pritom sú, ako som už zistila, dôležitou súčasťou dokumentu. Bavilo ma, že sme mali možnosť zažiť "z každého rožku trošku". Boli nám predstavení rôzni autori, témy či dokumentaristické spracovania, ktoré mi rozhodne obohatili vedomosti a rozšírili poznanie.